

Torstaiyönä 10.7.2003

Profetiat Laurille, Monikalle ja Jukalle

[100703.mp3]

Tuomio Laurin pakenemisesta

[00:03:19] **Kuulkaa**, te minun omani! Te kolme, jotka minä asetin osin ikään kuin yhtä matkaa kulkemaan keskenänne. **Nämä ovat minun**, teidän Herranne ja Vapahtajanne **Jeesuksen Kristuksen**, sanat, joilla teitä kutsutaan minun pöytäni saamaan tunto teidän armoihin ottamisesta ja teidän pelastumisestanne siitä pimeydestä, joka tässä maailmassa vallitsee.

[00:04:30 **Laurille:**]

Eritoten on tämä illan ja yön ilmoitus **koskettava sinua**, minun poikani, joka jälleen kerran, **entisistä kerroista** päästyäsi, minua pakenemaan lähdit. Oikein on palvelijani ymmärtänyt, [¹] että tuo edellinen yrityksenne tulla minun eteeni, että sen kariutuminen johtui sinusta Lauri. Sinusta se johtui. **Minä tosin olin kutsunut sinut eteeni**, mutta samalla minä ilmoitin sinulle, että sinä olet tuleva oikeuden tuomioistuimelle. Kovin nopeasti ja kepeästi sinä minun eteeni tulemiseen valmistauduit. Minä olen pannut sinut ja teidät muut odottamaan, jotta te **ymmärtäisitte, kuinka vakavia ovat olleet ne rikkomukset**, jotka Lauri on tehnyt. Niin minä unessa näytin palvelijalleni kuin pienen unenpätjän kautta, sen mitä sinä, Lauri, olit alkanut taas harjoittaa.

Mutta ennen kuin minä sinulle varsinaiset nuhteluni ja kehotukseni sanat [annan²], annan minä palvelijalleni voiman ja väkevyyden laulaa sinusta. Hän itse tuntee suurta heikkoutta tämän hänelle aivan lähiaikoina avautuneen lahjansa johdosta. Ja osin on hän oikeassa siinä: ei hänen äänensä kykene tavoittamaan ja tulkitsemaan kaikkea sitä mitä näissä sävelissä on. **Mutta suo se hänelle anteeksi** ja ymmärrä se kuinka vaikeassa tehtävässä hän on. **Mutta niin on! Minä**

olen laskenut liikkeelle sellaisen väkevyyden ja voiman minun palvelijani kautta, että te totisesti saatte muistutuksen ja todistuksen siitä, että muinoin, kun minun henkeni vallitsi runoilijoita ja näkijöitä, saivat he väkeviä sävelmiä laulettavakseen. Tämä on nyt minun sävelmäni ja lauluni sinusta Lauri. Ja tällä sävelmällä ja laululla minä valmistan sinua kuulemaan mitä minulla varsinaisesti sinulle sanottavana on.

[kielillä puhumista]

[00:11:20 – 0:17:10 **Laulu Laurista**]

[00:17:46] **Nyt sinä oi Lauri, kuulit ensimmäisen kerran millaisessa voimassa ja väkevyydessä voi musiikistakin perehtymätön näkijäni kuulla**, ja millainen innoitus voi hänet täyttää. Minä olen näin sinulle tämän puheeni aloittanut, koskapa tämä minun oikeudenkäyntini sinun kanssasi tulee **alusta loppuun sisältämään sen: että sinä**, vaikka rikkonut paljon oletkin olet rikkomuksesi tehnyt suurelta ostin langetettuna.

Ja tuo sävelsikermä jonka kuulit, sitä sinä itse kuuntele myöhemmin ja itse itsellesi sävelkuvioiden kautta koeta ymmärtää, mitä minä haluan tulkita tuolla sinun muistoksesi esittämälläni laulannalla. Sen vai sanon, että tuossa laulussa suru ja ilo vaihtuvat, tunnelma vaihtuu, vaikka lopuksi jää soimaan tuo surumielinen sävel.

Minä tiedän sinut, oi minun poikani. Minä tunnen sinun sydämesi. **Minä tiedän** kuinka paljon siellä on sellaista, joka on rakkautta, hyvyttä kaivannut. Sinä totisesti – en sitä koskaan unohda, mitä olen sanonut – sinä totisesti olet ollut minun kärsimyksieni **kantaja**, sinä Lauri. Mutta tuon raskaan ristin painaessa sinun olkapäitäsi, on sinun mielesi harhaannutettu niin monet monet kerrat pois siitä kutsumuksestasi, **kutsumuksestasi olla minun todistajani!** Sitä kutsumusta sinä et tuon ensimmäisen suuren epäonnistumisesi jälkeen ole **koskaan** voinut itsellesi ottaa, vaikka minä sinulle olen puhunut siitä suuresta innoituksesta, jonka olen sinulle luvannut antaa.

Sinä olet raskaan ristin taakan alla ja pahain parven ympäröidessä sinua

¹ Poistettu toistoa: ”että se, että tuo”

² Sana lisätty jälkeensä.

nähty kaikenlaisia onnen ja hetkellisen ilon huumen kangastuksia, ja niin olet sinä lyhyistyessäsi tuon ristin taakan alle, nähty petollisia näkyjä. Kuin unia, valhekuvia olet sinä katsellut ja sellaiseen mukaan mennyt, jossa ihminen asettaa sielunsa ja henkensä suureen suureen vaaraan. Ja niin minä sinua kutsuin viimeksi, sillä minä tiesin, että kuoleman tiellä sinä parka jälleen kerran olet. Mutta minun tahtoni ei ole sinua totisesti surmata; ei antaa sinua kadotukseen. **Kadottaja kyllä sinua vastaan hyökkäsi tuona raskaana kevät-kesänä**, sillä se tiesi, että jos se kykenee tyhjäksi minun aivoitukseni tekemään, kykenee se myöskin vaurioittamaan sinua, oi poikani. Jälkeenkin päin on sen tahto ollut niellä sinut. **Sinä itse tunnet tunnossasi sen, kuinka petollisia ovatkaan olleet nuo ikään kuin välkkeet ja äänet, jotka ovat sinua viettelleet.** Raskasta, raskasta, raskasta ja työlästä on sinun ristiäsi kantaa, ja siitä kutsumuksesta itsellesi ikään kuin elämäntehtävä tehdä. Sen kyllä hyvin ymmärrän, kun toisaalta huomioin sen, että sinä olet vasta nuori mies.

[00:25:16] Niin kuin olen sanonut aiemminkin, **ei ole minun tahtoni ollut teidän elämäänne tällaiseksi tehdä.** Minun tahtoni oli alunperin **luoda rakkautta.** **Rakkauden valtakunta oli tuo Eedenin puutarha.** Sen hedelmiä syöden ja toisistaan iloiten olisi tullut tuon ensimmäisen luomani ihmisparin voida elämänsä elää ja iloita. Mutta niin kävi kuin kävi. Synkkä varjo laskeutui noista lankeemuksen hetkistä lähtien **kaikkien** jälkeen tulevaisten ihmisten ylle, ja tuolla **iljettävällä vanhalla käärmeellä on näistä hetkistä alkaen ollut ikään kuin etuoikeus** teihin.

Minä jouduin sen, Lauri, sen saman langetuksen mahdollisuuden³ antaa tulla myöskin sinun sydämesi rakastetulle. Voi, voi, voi sinua, mitä sinä kärsimään olet joutunut. Mutta silti minä sinulle sanon: **se, että olet tällaisen sydämesi murtaneen**

kärsimyksen kokenut, ynnä se, että olet valtavan raskaan maallisen työsi taakan alla horjunut, ei Lauri, ei saisi sinun sydämeesi vaikuttaa sitä, että sinä minut unohdat. Sinä itse olet kuullut kuinka minun varallisuuteni⁴ on hävitettynä ja raiskattuna täällä maan päällä, ja mitä nyt olen alkanut saada, se on kuitenkin vain **mitätöntä** siihen nähden, mitä minulla aikoinaan oli. Katso, kun sinä tiedät, Lauri, millainen **köyhimys minä vielä tänä päivänäkin olen teidän keskuudessanne**, niin silloin sinun tulisi muistaa: **älä sinä kadota minulta sitäkin vähää, mitä minulla täällä on, ja jonka toivoisin⁵ vielä kantavan hedelmää.**

Minä puhun sinulle näin tällaisella surumielisyydellä, jotta sinä ymmärtäisit, kuinka vakava asia on se, että sinä olet **vihollisen valtain puoleen kääntynyt; sodassa ikään kuin antanut niille periksi.** Katso, minun tahtoni olisi, että sinä, ja te muut, te vähät, jotka minun asumustani ympäröitsitte, että te torjuisitte vihollisen hyökkäykset.

Mutta mitä sinä olet mennyt Lauri tekemään? Sinä olet antanut vihollisen murtautua lävitse sen osan rintamaa, jossa sinun olisi tullut **lujana seistä, ja niin on tuo vihollinen⁶ saanut lyödä sinun sisartasi, häntä, jolle minä asetin sinut muuksikin kuin pelkästään lihalliseksi isoksi veljeksi. Minä totisesti asetin sinut hänelle todelliseksi hengelliseksi isoksi veljeksi**, sillä myös on hän suuren synkeyden kohdannut elämässään, ja on tuntenut osin tiedostettua ja [osin⁷] tiedostamatonta hyljätynsi tulemistä **sen tähden**, että hänen lapsuutensa päivät ovat ohitse, ja että minä olen joutunut siirtämään minun palvelijani toiseen tilaan, sellaiseen tilaan, jossa hän ei aina voi olla suoranaudessa yhteydessä häneen. Katso sinä, oi Lauri, sinä olet antanut rintamasi kohdan murtua ja **vieläpä hauskaa pitänyt vihollisen joukkoin kanssa. Voi sinä ymmärtämätön! Nuo naurun äänet, jotka olet nauranut, ja nuo ilon pilkkeet,**

³ Tämä virke lausuttiin melkein itkien. Samoin seuraavissa virkkeissä oli äänessä suurta murhetta.

⁴ melkein itkien

⁵ melkein itkien

⁶ itkunpurskahdus

⁷ Sana lisätty jälkeenpäin.

joita silmissäsi on välkehtinyt, ovat valheen ja petoksen valtakunnan surutonta, jumalatonta iloa ja riemua, jossa ei minun pyhä rakkauteni, ei pyhä totuuteni mitään sijaa saa.

[00:33:07] **Myös olet sinä laiminlyönyt** sen, minkä itsekin tiedät: tuon yhteyden häneen, jonka sinulle veljeksi asetin. Yhdessä olisi teidän tullut toinen toistanne tukea, mutta mitä te teitte? Jälleen te unohditte minun opetukseni ja sanani. **Ei kauaa kulunut**, kun tuo unettava arkitodellisuus jälleen vahvoin käsin teitä unen kuolon tilaan alkoi tempoa. Jukkaa tosin on tässä auttanut se, että minä olen antanut hänelle tuon todistustehtävän, jota hän onkin suorittanut pääsääntöisesti sellaisella tavalla, kuin minä hänelle katson olevan edellytyksiä edes tuossa tehtävässä toimia. Tässä mielessä on hän kyennyt kamppailemaan sitä **unetusta ja kuoletusta vastaan**, joka sinusta, oi Lauri, on häneen huokunut. Ja sen sinulle vahvistan: **mikäli ei olisi Jukalla ollut tätä minun antamaa todistustehtävää** niin, niin olisit sinä ollut tekemässä hänelle aivan sitä samaa mitä sinä talvella olit tekemässä.

[*muutama sana kielillä puhuen*]

[00:35:14] Niin minä siis sinua kehotan: ennen kuin minun pöytääni tulet – sillä minä **tosin kutsun sinut** minun pöytääni, [mutta⁸] minä kehotan sinua – **kadu sydämessäsi ja ymmärrä parannuksen tekosi tarkeys!** Tiedä tämä: Tämän aterian jälkeen olen minä antava teille **suuren ja väkevän ilmoituksen** siitä millaisessa tilanteessa te olette tähän nähden, mitä on tapahtunut [näiden⁹] viime kuukausien aikana, ja siihen voimaan nähden, joka nyt on palvelijani ja hänen lähimpiensä kautta laskeutunut maan päälle.

Nämä ovat minun kehotuksen nuhteluni sanat sinulle Lauri. Ja minun tahtoni olisi, että sinä nämä sydämeesi ottaisit. Kyllä minä sinun raskautesi tunnen – kun kuuntelet tuota

laulua, sinä saat ainaisen muistutuksen siitä, että minä sinun sydämesi raskauden tunnen – mutta sen tähden Laurini, älä sinä minua hylkää, äläkä sinun sisartasi, veljeäsi, äläkä palvelijaani, äläkä minun valtakuntaani, vaan käänny sydämessäsi minun rakkauteni puoleen, ja **kanna taakkasi niin kauan kuin se sinulle kannettavaksi on pantu.**

[00:37:40 **Monikalle:**]

Ja te muut: Niin kuin olen sanonut, sen vahvistan nytkin: tulkaa te minun pöytääni. Eritoten sinä minun tyttäreni, sinä, joka niin suuresti vaurioitunut olet, ettet sinä tahdo pysyä edes sen vertaa pystyssä, että sinä jaksaisit **minun ravintoanikaan syödä** ja sitä vastaanottaa. Tule sinä minun eteeni! **Minä haluan sinua totisesti ravita armollani ja rakkaudellani.** Minä suoranaisesti kutsun sinua lähemmä palvelijaani, jotta hän minun Henkeni vaikutuksesta voisi sinua sellaisella rakkaudella sylellä, jolla minä sinua **syleillä haluan. Tule tyttäreni, äläkä pelkää! Tule sinä, äläkä pelkää!**

Kuule sinä minun karitsani¹⁰. Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun sen sinulle vahvistan, sen että sinun oma sydämesi sinua ahdistaa. Se sinua syyttää, ynnä myöskin tuo surullinen syysharmaa elämäsi, sekä sitten se, mistä äsken puhuin, mihin sinun veljesi on syyppää.

Minä kutsun sinut pöytääni. **Sinä tiedät mitä minä olen luvannut sinulle. lankaikkiseen valtakuntaani minä sinut johdatan, mutta myös on minun tahtoni antaa sinulle tämän elämäsi aikana iloa.** Se vain on niin, niin kuin olen sanonut, josta enemmän teille olen puhuva: ei ole niin yksinkertaista, minä kun kuljen tällä sotaretkelläni vain ihmissydänten kautta. **Ei ole tämä sota sellaista, jota ennen muinoin käytiin. Jos se sellaista olisi, olisi se paljon paljon helpompaa. Kuinka paljoa helpompaa oli muinoin valloittaa tiettyjä alueita, valloittaa maata? [Mitä¹¹] on maan valloittaminen verrattuna ihmissydänten valloittamiseen? Kun sinä tämän ymmärrät, sinä käsität: minun tahtoni, pyhä tahtoni on sinulle onnea**

⁸ Lisätty jälkeempäin. Edeltävä sana: ”tosin”, vaati tätä lisäystä.

⁹ Alkumuoto: ”näinä”

¹⁰ Seuravat kolme riviä: Äänestäkin kuultaa taas suuri murhe.

¹¹ Alkumuoto: ”mikä”

ja iloa elämässäsi antaa. Mutta tiedä tämä: voin vain sen antaa niiden kautta, jotka elämäsi aarteiksi kykenen muuttamaan. **Sellaiseksi olen minä halunnut muuttaa sinun veljesi.**

Mutta niin kuin olet kuullut, on sinun veljesi langennut noihin kiusoihin, joilla hän on päästänyt vihollisen vaikutuksen itseensä, ja itsensä kautta myöskin sinuun. Mutta nyt olen minä uudistava tätäkin yhteyttä. Ole siis siunattu rakkaani minun pyhässä nimessäni. Ja sydämessäsi täysin uskon mielellä sinä minun pöytäni tule ja ota vastaan minulta tämä rakkauden suunanto. Sinä minun karitsani, ole sinä siunattu minun pyhässä nimessäni. *[muutama sana kielillä puhuen]*

[00:43:18 Jukka:]

Ja sinä Jukka! Ole sinäkin tervetullut [tälle¹²] elämän aterialle. Niin kuin olen aiemmin puhunut – sinä hyvin sen tiedät – kuoleman valta, sen voima ja unettavuus sinua **niin usein**, oi niin usein on puoleensa vetänyt, **mutta nyt on tämä yö jälleen sinulle kuin elämän vetten keidas, josta sinä hedelmiä poimi, ja josta sinä kirkasta lähdevettä juo.** *[muutama sana kielillä puhuen]*

Näin olen minä, Jeesus Kristus, kutsunut teidät kaikki minun pöytäni saamaan anteeksisaamisen ja armoihin ottamisen tunnon. Ja kun olette minun pöytäni antimista nauttineet, olen minä puhuva teille tuon lupaamani väkevän ilmoituksen siitä, mikä on tämä tilanne, jossa te nyt olette.

Totisesti näin puhun minä, Jeesus Kristus.

Ehtoollinen

[00:48:10 Laulu]

[00:48:55 Leivän siunaaminen:]

Tämä on jo iloisempaa sävyä oleva sävel, vaikka tuo palvelijani ei nyt aivan täysin oikein laulanutkaan. Näin sävelin tahdon minä kutsua teidät minun pöytäni, te minun rakkaani. Ja totisesti tämä leipä joka edessänne on, olkoon täynnä minun ruumiini väkevyyttä ja voimaa teissä. Te

totisesti ottakaa tämä leipä ja syökää tämän leivän kautta itseenne se voima ja väkevyys, joka minusta teihin tulee. Antakoon tämä leipä teidän hengellenne, sielullenne ja ruumiillenne sellaista voimaa mitä te tarvitsette. Totisesti tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne on annettu. Tulkaa ja syökää se minun muistokseni.

[00:52:14 Viinin siunaaminen:]

Minä Jeesus Kristus, totisesti tahdon laskea siunaukseni tämän viinin ylle. Totisesti tämä viini olkoon minun vereni, uuden liittoni muisto, eikä pelkästään muisto, vaan elävä voimavaikutus teissä. Sillä vaikka tuosta vereni vuodatuksesta onkin kulunut jo noin kaksituhatta vuotta, ei ole minun vereni sovitusvoima lakannut, eikä koskaan lakkaa vaan se kantaa aina iäisyyksiin asti. Ja aina on oleva muistona minun Isäni ja enkelten edessä tuo raskas ja kauhistuttava työ, jonka minä jouduin tekemään, kun jouduin hetken aikaa kantamaan harteillani koko minun ja Isäni luomistyön suuruutta.

Totisesti tämä malja olkoon minun liittoni veri teissä, jotka nauttikaa se henkenne, sielunne ja ruumiinne parannukseksi, mutta myös tuhoksi teissä olevalle turmelukselle. Ja eritoten sinä Lauri, kun tämän viinin juot, sinä sydämessäsi myös rukoile samalla, **että se sinussa tulisi kirovedeksi kaikelle sellaiselle saastaisuudelle, jumalattomuudelle ja turhuuden edessä voimattomana lankeamiselle, jota sinussa niin paljon on ollut.** Mutta samalla rukoile myöskin, että tämä voima, tämän siunatun viinin kautta saisi myös uudistaa, vahvistaa ja kasvattaa sinussa sitä, joka iankaikkisen elämän on perivä.

Näin puhun minä Jeesus Kristus, totisesti. Amen.

¹² alkumuoto: ”tähän”

Suuri salaisuus Kristuksen valtakunnan tulemisesta

[00:56:55 *Laulua ja kielillä puhumista*]

[00:59:40] **Kuulkaa nyt te pieni joukko: nämä ovat totisesti sotajoukkojen Herran, minun ja Isäni valtaistuimelta kaikuvat sanat, sanat, jotka minä lupasin teille lausua suurena, väkevänä ilmoituksena siitä, mikä on teidän asemanne ja tilanteenne, ja minä sen teille nyt ilmoitan.** Olen tämän ilmoittanut sinulle, oi tyttäreni, jo aiemmin minun palvelijani puheitten kautta, ja myös olen minä sanani kautta sinulle vahvistanut, millä tavoin minä nyt olen astunut alas. Mutta nyt te muut, eritoten sinä Lauri nyt saat tässä sellaista kuulla, **joka antakoon sinulle toisenlaisen vakavuuden siihen elämäsi taisteluun, jossa sinäkin päivittäin joudut olemaan.**

[01:01:34] Te olette kuulleet, kuinka palvelijani on kertonut teille, ja myös olen minä itsekkin ilmoittanut jo tämän vuoden alussa, kuinka nuo kolme saivat astua esikoisina ihmislasten joukosta tuohon pyhään pelastuksen linnaan, joka on aivoiteltu pelastuspaikaksi niille, jotka tulee saattaa pakoon tästä kauhistuttavasta pedon ja porton valtakunnan pimeydestä. Tämä tapahtuma oli niin suuri tapahtuma, että se on verrattavissa vaikutuksiltaan aivan kuin siihen, kun minä tulin lihaan. Uusi itu alkoi kovin kovin pienestä. Ei ollut suurta joukkoa ihailemassa ja katselemassa, kun minä maailmaan astuin. Oli vain valittu kolme henkilöä. Oli valittu pappi Sakarja, hänen ikääntynyt vaimonsa Elisabeth, sekä minun lihalliseksi äidiksi tuleva nuori tyttö Maria. Ei ollut tuo alku kovin suuri, **eikä millään muotoa kunnioitusta herättävä, vaan kuolema ja vaarat vaanivat tuon alkuajan alkuhetkistä lähtien sitä hentoa uuden ajan alun tainta, joka tuolloin istutettiin. Tuhota kaikki tahdottiin jo alkuunsa, niin että kokonainen pieni kaupunki sai kärsiä veren vuodatuksesta, teurastuksesta, joka kohdistui kaikkiin niihin ikäisiini ja jonkun verran vanhempiin poikalapsiin, jotka joutuivat surmatuiksi, siksi että olivat syntymäpaikkani lähistöllä itsekkin syntyneitä. Tässä oli tuo suuri ihmispaljous, kun sotilaat tulivat.**

Tässäpä oli se, joka silmin nähtiin. Pahuuden ja pimeyden voimat olivat väkevästi nähtävillä, havaittavissa, koettavissa. Missä oli minun valtakuntani ja suuruuteni tuolloin? Se oli vain niissä muutamissa sydämissä, näissä edellä mainitsemisiani henkilöissä, ynnä niissä muutamassa harvassa, jotka odottivat Israelin lohdutusta.

Niin olette tekin nähneet, kuinka jo alusta lähtien tämäkin taimi ja alku, joka teissä on alkanut, on koetettu tuhota ja hävittää. **Mutta sen minä vahvistan, että pois se, etteikö olisi taivaallisia sotajoukkoja minun lihaani tulon päivinä iloinnut.** Tuosta on kirjoitettuna muinaisissa kirjoituksissa, kun nuo paimenet kedolla saivat todistaa enkelijoukkojen ylistyslaulua. Ja sen minäkin vahvistan, että niin väkevä oli näiden kolmen astuminen minun pyhään asumukseeni ensimmäisinä, **että totisesti enkelit taivaassa ja maan päällä iloitsivat siitä mitä oli tapahtunut, sillä suuri voima oli tuolloin laskeutunut maan päälle.**

[01:07:30] Ja nyt te rakkaani, minä ilmoitan teille sen, minkä Monika jo edeltä on tiennyt, mutta jota hänen on kielletty kertoa eteenpäin. **Ja tämä minä minä teille nyt sanon, olkoon teidän elämänne suurimpia salaisuuksia, joita te totisesti alkää kenellekään, kenellekään ilman, että olette täyttäneet minun kauttani saatavaa varmuutta siitä saaneet, ilmoittako.** Tämä suuri salaisuus, jonka nyt tänä yönä teille ilmoitan, **antakoon teille vakavuutta, antakoon teille mieltä ja voimaa seistä lujana ulkoa päin ja itsestänne tulevien kiusausten ja langetusten keskellä.**

[01:08:52] Te olette lukeneet ja muistatte tuon peljättävän uninäyn, jonka Baabelin kuningas Nebugadnessar muinoin näki. Tuon kuvapatsaan selityksen antoi minun näkijäni Daniel jo tuolloin, mutta vielä tarkemman selityksen voitte lukea minun palvelijani kirjoituksista.

Tuo kuvapatsas oli ylen hirmuinen ja kauhistuttava katsella. Se oli suuri ja väkevä. Ja Nebugadnessarin katsellessa tuota kuvapatsasta, irtautui kivilohkare ja iskeytyi saven ja raudan sekaisiin jalkoihin ja murskasi yhdellä haapaa lopulta koko

kauhistuttavan patsaan, niin että sen kävi kuin akanoiden puimatantereella, ja tuosta kivilohkareesta kasvoi suuri vuori, joka täytti koko maan.

Tämä on salaisuuksien salaisuus, jonka perijöiksi teidät nyt asetetaan! Totisesti minun isäni, minun valtakuntani, minun ja isäni rakkauden valtakunnan kivilohkare on nyt irrotettu ja on iskeytymässä nyt kuvapatsaan jalkoihin. Se on vasta pieni lähtiessään liikkeelle, mutta minä vahvistan sen, että tämä pieni kivenmurikka, joka jättiläisen jalkoja iskee, kuljettaa muassaan väkevimmät enkeleistäni ja taivaan sotajoukot ja itse minä seuraan lopulta.

[01:12:10] Niin rakkaani, te olette suurten salaisuuksien ääreen tulleet. Nuo muinaiset kirjoitukset täytyvät teidän silmämme edessä ja totisesti minä vahvistan sen. Sitä tarkoitti tuo laulukin, jota jälleen palvelijani ei kyennyt tulkitsemaan täysin oikein. Oli juhlalaulu valtakuntani tulosta. **Tämä on se josta jo aiemmin olen sanonut, ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla. Ei tämä ole se vaihe, jossa sitten lopulta tiedetään, että valtakuntani on tullut. Ei, vaan minä olen nyt tullut asumaan sydämissä, ja sydänten kautta minä valloitusretkeni teen. Suuri väkevä voima on teidän keskuudessanne. Ja tuon väkevän voiman ikään kuin ulommaisella piirillä saatte te, jotka ette vielä linnaani kutsua ole saaneet, olla. Kun te nyt ymmärrätte, millainen sotavoima on nyt laskeutunut alas, niin te ymmärrätte, että te totisesti olette suuresti vihattuja ja kuin piiritystilassa, sillä tuossa linnassani ei ole vihollisella asumasijaa! Mutta kaikissa niissä, jotka sen ulkopuolella ovat, on sillä valta tehdä tuhotyötä, niin kuin se on jo tehnytkin.**

[01:14:33] Minun tahtoni on, että riippumatta siitä, ollaanko varsinaisessa minun turvapaikassani tai sitten vielä sen ulkopuolella, että minun sanani, totuuteni ja rakkauteni saisi kulkea ja voittaa, voittaa sydämiä minulle. Sillä minä totisesti ennen maailman

tuomitsemista haluan koota itselleni totisen morsiamen. Ja minä en sitä voi koota niistä, jotka hokevat hokemasta päästyään, aivan kyllästyksiin asti, olevansa muka minun morsiamiani, ja minulle niin rakkaita. Voi, voi, voi, kuinka onkaan portoksi tullut uskollinen kaupunki. **Kuinka tulikaan ala-arvoiseksi lutkaksi minun kirkkoni!** Jo kauan sitten tämä haureus minun omissani paljastui, ja vaikka sukupolvi sukupolvelta minä annoin herätyksen aikoja ja parannuksen mahdollisuuksia, vain osa kykeni sellaiseen uskomaan. Minä olen antanut **suuria opetuksia, ilmestyksiäkin jopa, vaikken palvelijani saamien kaltaisia, menneinä aikoina, ja kutsunut omiani.** Tämä oli sitä aikaa, kun minun julkinen morsiameni, vaimoni, vielä oli siinä asemassa, jossa hänen sallin olla, mutta nyt joudun minä toimimaan toisella tavalla. Minä joudun toimimaan ikään kuin piilossa ja salaa, kuin [avionrikkoja¹³] synnintekijän on minun kätkevä itseni noilta ymmärtämättömiltä. Ja ymmärtäkää tämä: heihin nähden olen minä totisesti sellainen jollainen sanoin olevani. Ne sanat jotka palvelijani saa, ovat sanoja, jotka loukkaavat niitä, jotka julkisesti uskovat olevansa vielä minun omiani.

Niin minä sen teille nyt vahvistan. Te ymmärtäkää: Tämä valtakuntani, joka nyt on laskeutunut, **tässä pienessä alussa** maan päälle, on valtakunta, joka kutsuu kaikkia niitä, joita se pääsee lähelle, mutta samalla myöskin tuomitsee tuon suuren jättiläismäisen porton, joka seurakunta seurakunnalta, kirkko kirkolta, lahko lahkolta, suunta suunnalta, vain haureutta vallanpitäjiä ja saastaisten henkien kanssa harjoittaa. Samalla myöskin tämä valtakuntani voima kykenee, niin kuin on palvelijani jo aiemmin tämän voiman alkutunnon tuntenut, kykenee tuhoamaan tuota pedon valtaa, ja hävittämään, suoranaisesti aivan kuin murskaamaan, jopa **räjäyttämään** sen voiman tyhjän arvoiseksi. Ja kaikkein suurin ja väkevin **voima on minun ja isäni rakkauden voima, joka totisesti on laskeutunut alas.** Tämä on sitä veljes ja sisarrakkauden voimaa, ja puolisojen välisen rakkauden onnea. Minä

¹³ Sanan loppu oli hieman epäselvä: ”avionrikkojaa” ”avionrikkojan” tms.?

totisesti tahdon pelastaa minun omani näiltä kummaltakin mainitsemaltani iljetykseltä, sekä pedon, että sen selässä istuvan porton vallalta, ja tämänpä tähden olen minä tahtonut aseistaa, nämä viimeisten aikain omani ennen näkemättömällä voimalla, ei samanlaisella kuin alkuaikana oli. Sillä tuota ensirakkauden, alkurakkauden väkevyyttä ette enää semmoisenanne voi koskaan tavoittaa. Mutta pois se, ettenkö minä, joka omani tiedän tarvitsevan apua, antaisi heille oikeana aikana juuri sitä, mitä he tarvitsevat ja kykenevät myöskin vastaanottamaan. **Ja se mitä te tarvitsette, on väkevä totuuden voima. Se on rakkauden voiman, lunastusrakkauden voiman yksi väkevimpiä muotoja, sillä laskiessani liikkeelle nuo sanat, jotka palvelijani lausuu ja kirjoittaa, minä lasken liikkeelle sellaiset vasta-aineet, jotka totisesti kykenevät tuhoamaan ja hävittämään niitä kauhistuttavia viruksia, joita tämä maailma on täynnään, ja joihin te aina ennen pitkää itsenne tartutatte.**

Niin tämä on tämä suuri salaisuus: Jumalan valtakunta, minun ja Isäni valtakunta on laskeutunut alas. Älkää siksi ihmetelkö, miksi sanaakin tulee niin paljon, että se mitä palvelijani kautta tapahtuu, ohittaa monikertaisesti sen, mitä ennen on annettu. Hän ei tosin saavuta samanlaista väkevyyttä, kuin mitä osa muinaisista profeetoissa saavutti, mutta sen minkä hän menettää näkyjensä ja sanojensa ja ilmestystensä kirkkaudessa ja ylevyydessä, sen hän voittaa näkyjensä syvyydessä, laajuudessa ja leveydessä. Hän totisesti on suurten etäisyyksien näkijä. Ei katsele hän ensisijaisesti tulevaisuuteen, vaan hän katselee menneisyyteen ja luo suurta synteisiä siitä, mitä kautta aikain aina teidän päiviinne asti on tapahtunut. Tämä kaikki myöskin kuuluu valtakuntani ilmestymisen hetkeen, sillä ennen tuomioitani on nähtävä ja ymmärrettävä koko tuo ajanjakso, josta lopulta olen saattava koko maailman tuomiolle.

Niin oi omani, tämä on minun lahjani teille, tämä minkä nyt olette saaneet. **Mutta samalla on tämä oleva taakkanakin teille, sillä nyt te ymmärrätte, että jos minun valtakuntani on astunut alas, on vihollisen voima tekevä kaikkensa kukistaakseen tämän valtakuntani voittokulun, sillä**

voittokulkua minun valtakuntani kulki muinoin ja niin voittokulkua se kulkee nytkin. Sillä minä ja isäni olemme aina panneet kaikki, niin kuin te sanotte, ikään kuin yhden kortin varaan. Ja minä teille ilmoitan mikä on tuo yksi ainoa, jonka varaan olemme kaiken panneet: se on rakkaus, totinen rakkaus. Ne joiden sydän kaipaava minun rakkautta, ystävän rakkautta, sisaren ja veljen rakkautta ja puolison rakkautta, sellainen sydän on oleva minun valtakuntani perijän sydän.

[01:26:55] Ymmärtäkää: suuri voima varjoaa minun palvelijaani. Siksi hän ruumissaankin tuntee tämän voiman vavistuksena. Silloin te ymmärrätte, että ei hän noin vain lausu näitä mitä hän lausuu, eikä laula vain tyhjistä mitä laulaa, vaan suuri voima hänen kauttaan teille julki tuo itseään. **Siksi te pitäkää itsenne puhtaina, olkaa kärsivälliset, odottakaa minun apuani. Minä totisesti tahdon antaa teidän elämäänne voiman, jolla tekin pääsette lentämään yli ahdistusten, louhikoitten minun pelastuslinnaani, mutta niin kuin palvelijani joutui vuosien vuosien ajan taivaltamaan, ymmärtäkää tekin: ei ole minun tahtoni noin vain lennättää teitä, vaan kun te olette sydämissänne kypsiä, ja kun te olette myöskin tehneet sitä tehtävää, jota teidän tehdä tulee, voin minä tämän käskyn teille antaa, kun aikanne on siihen kypsä. Mutta ennen tätä pois se ajatuskin, ettette minun omiani olisi, vaikka te ette tuossa ihmeellisessä tilassa olekaan, jossa palvelijani ja hänen lähimpänsä ovat.**

[01:28:58 *Laurille:*]

Siksi eritoten sinä, minä sanon sinulle Lauri, sinä olet kuullut tuon alkupuheeni; nyt sinä kuulit minkä kaltainen pieni joukko te olette. **Siksi ymmärrä sinä: Älä sinä ole kavaltaja-Juudas, joka kavallat tämän pienen joukon viholliselle, vaan ole sinä uskollinen ja ymmärrä, että tässä taistelussa ja sodassa sinunkin osuutesi rintamasta tulee olla ikään kuin suljettu. Minun varallisuuteni on totisesti kovin kovin vähäinen vielä, mutta suuri voima on teitä lähestynyt.**

[*muutama sana kielillä puhuen*]

Minä varoitan sinua, Lauri, kun nyt tämän tiedät, tietosi on oleva sinulle paitsi

suureksi voimaksi, niin on se oleva tuomioksi sinulle, jos sinä hukkaan nyt heität sitä, mitä olet saanut. ymmärrä: Vihollinen totisesti on sinua etsinyt nielläkseen sinut: Tottakai se haluaa sinut niellä, kun sinä tällaisessa asemassa olet ja tällaisen voiman lähellä olet, ja kun sinä olet saanut lupauksen vieläpä lahjoista, ja innoituksesta, jonka olen eräänä päivänä sinulle antava. Pysy siksi lujana, äläkä anna periksi. Ja jos sinä lankeatkin, niin tuo julki välittömästi lankeamisesi, ensisijaisesti minulle ja pyydä, pyytämällä pyydä päästä minun eteeni aivan päinvastoin kuin mitä sinä olet tehnyt. Aiemmin sinä pakenit ja kuvittelit pakenemisellasi ratkaisevasi asioita. Nyt sinä tee niin kuin sanoin: Sinä pyydä päästä minun eteeni, jos tuntuu sinua soimaa. Minä totisesti annan sinulle anteeksi sinun rikkomuksesi, niin kuin nytkin olen antanut.

[01:32:19 *Jukalle:*]

Ja myös sinä Jukka, sinua koskevat soveltuvin osin nämä samat sanat, jotka Laurille lausuin.

Suorita tuo tehtäväsi, jonka olet suorittamassa, loppuun. Sen jälkeen olen minä avaava sinulle uuden alueen, niin kuin olen puhunut.

[01:32:47] Ja minä vahvistan teille kaikille totisesti minun tahtoni olevan voittaa minun valtakuntaani lisää sieluja, mutta te näette tämän suuren vaikeuden, joka meillä on edessämme. Te rukoilkaa ja anokaa ja pyytäkää oikeaa sydäntä ja mieltä. Kaivatkaa minun valtakuntani voittoa, niin te saatte voiman todistaa totuudesta. Saatte voiman levittää minun valtakuntaani kaikkialle sinne minne minä teidän käsken mennä. Vielä en tätä käskyä anna sillä valmisteluja on tehtävä, ja myös teidän sydämenne on oltava valmis.

Totisesti nämä ovat näitä salaisuuden sanoja, jotka teille nyt lausuin. Ja tietäkää tämä: Nyt te ymmärrätte, kun minä puhun tästä alusta; tämä on vasta alku. Sen voin sanoa teille: ei todellakaan ole kysymys vain mistään muutamista vuosista; on kysymys pidemmästä ajasta. Varsinaisen tuloni hetken ilmoittaa minulle Isäni, kun sen hetki

tulee, mutta nyt on jo tullut minun valtakuntani ilmestymiseni hetki semmoisena, kuin mitä sen tässä ilmoituksessa teille olen kuvannut.

Totisesti tästä voimasta joka laskeutunut nyt on teidän keskuuteenne, on eräänä päivänä kasvava suuren suuri vuori, joka peittää koko maan. Minun rakkauteni sana on kasvava ja kantava hedelmää, niin että eräänä päivänä on valhe ja petos ja valerakkaus ja viha tästä maailmasta pois juurittu ja minun pyhä valtakuntani hallinta on astunut koko maanpiirin ylle. [muutama sana kielilläpuhuen]

Ottakaa nyt tämä salaisuus sydämeenne, ja tämä salaisuus varjeltoon teitä lankeamasta vastedes. Pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita aiemmin olen puhunut, ja sydämessänne katukaa, kun te pois lankeatte.

Näin puhun minä, Jeesus Kristus, minä Isäni rakkauden alkuhedelmä ja sen täyttymys.

[01:36:40 *Laulua*]

[kirjoitettu nauhoituksesta: Jukka ja Lauri]